

finanslovsordfører Jes Lunde skulle forhandle, kom han vel dels med et bud på, hvad han gerne ville have, dels med et bud på, hvor man kunne hente pengene, i stedet for bare at stå på talerstolen og sige, at nu nedlægger vi hjemmeværnet, og så kan vi få råd til det. Synes SF's ordfører ikke, det er en lidt useriøs indgangsvinkel til spørgsmålet?

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Naturligvis synes jeg ikke, det er et useriøst forslag. Jeg anerkender, at 600 mio. kr. er en sjat penge, men jeg anerkender også, at det har stor betydning, at vi giver vores børn nogle gode tilbud.

Dansk Folkepartis ordfører nævner selv mad og bevægelse. I den forbindelse synes jeg da, det er meget interessant, at Dansk Folkeparti gik i spidsen for at fjerne sodavandsafgiften i det sidste finanslovsforslag, for jeg kan ikke se, hvordan det kan gavne hverken børns sundhed eller noget som helst andet. Lad mig foreslå, at vi igen pålægger sodavand en afgift i dette land, både af hensyn til børns sundhed og af hensyn til vores forslag, hvis Dansk Folkepartis ordfører savner flere finansieringsforslag.

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

I min ordførertale glemte jeg at nævne, at Socialdemokraterne jo har foreslået at gennemføre et takststop, som vil medføre et stop for de stigninger, der sker på SFO-området, og jeg er interesseret i at høre, om det er en model, som SF også overvejer. Det behøver ikke at være et enten-eller, men jeg vil høre, om SF er positiv over for et takststop. Vi kan jo se, at udgifterne rent faktisk stiger på en lang række institutioner.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det er meget vigtigt at drøfte det kommunale selvstyre, og jeg synes, det er meget vigtigt at tage højde for det kommunale selvstyre, men jeg er ikke afvisende over for tanken. I SF vil vi meget gerne være med til at drøfte, om der skal være et reelt udgiftsstop på visse ydelser i den offentlige sektor.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 108:

Forslag til folketingsbeslutning om frihed til forskellige eksamensformer, herunder gruppeprøver, i uddannelsessystemet samt udvikling af eksamensformer.

Af Christine Antorini (S), Margrethe Vestager (RV) og Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl. (Fremsat 2/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

De fleste dele af dette beslutningsforslag har tidligere været til behandling i Folketinget, første gang den 8. februar sidste år. Det nye i forslaget er, at det nu også skal undersøges, hvordan it og informationssøgning kan indgå i prøverne og i bedømmelsen, og det foreslås også, at der sættes fokus på censorernes funktion, når det gælder kvalitetssikring.

Regeringen lægger fortsat vægt på, at eksamination skal foregå på den måde, at den enkelte svarer for sig selv. Det kan næsten siges som af Karla i »Huset på Christianshavn«: Der kommer et tidspunkt i ethvert menneskes liv, hvor man må stå på egne ben og svare for sig selv. Det tidspunkt kommer før eller senere, og det bør man i et eller andet omfang forberedes på, også i skolen. Det er derfor, vi siger: Man må gerne forberede sig i grupper, og man må også gå op i gruppeprojekter. Det eneste krav, vi stiller, er, at når man bliver spurgt, skal man altså svare for sig selv og stå på egne ben.

Vi har i januar 2004 afstukket de overordnede rammer for, hvordan vi kan udvikle prøve- og eksamenssystemet. Det kan man læse om i handlingsplanen »Modernisering af prøver, ek-

samener og karakterer«. Her er der også sat fokus på brug af it og på censorernes rolle. Arbejdet med at gennemføre intentionerne i handlingsplanen er i fuld gang, og derfor må jeg sige, at vi er i gang med at udvikle prøver og eksamener. Det samme gælder for censorerne.

Jeg har netop nedsat en arbejdsgruppe med den tidligere direktør for Evalueringsinstituttet, Christian Thune, som formand. Arbejdsgruppen skal komme med forslag til, hvordan vi kan få mere kvalitet for de samme penge, og hvordan vi kan give de enkelte institutioner større frihed til at disponere, altså større fleksibilitet, når det gælder afholdelse af eksamener. Gruppen skal også have særlig fokus på anvendelse af censorer og komme med forslag til, hvordan censorinstitutionen kan effektiviseres og professionaliseres, og endelig er der overvejelser om brugen af it ved prøverne. Det er også en del af gruppens kommissorium.

Regeringen er altså enig med forslagsstillerne i, hvad det er, der skal i fokus, når det gælder udviklingen af prøve- og eksamenssystemet, lige bortset fra dette at man skal svare for sig selv. Regeringen mener imidlertid ikke, det er nødvendigt at sætte et stort, dyrt og tidkrævende udviklingsprogram i gang, og det skyldes, at vi er så langt fremme, som vi er, og at vi allerede har forberedt de ændringer af prøveformerne, som bliver nødvendige i den kommende tid.

Kl. 12.40

Jeg vil gerne understrege, at selv om det ikke er sådan i øjeblikket, at it-kompetencer er en del af det, der kræves ved eksamen, er der ingen tvivl om, at i fremtiden vil det blive sådan, og som verdens mest fremskredne it-nation vil Danmark naturligvis være det første land, der gør det.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om jeg virkelig skal forstå det på den måde, at det, undervisningsministeren siger om, at man er i fuld gang med at udvikle nye, it-baserede prøveformer, i virkeligheden kan reduceres til en såkaldt multiple choice-test, altså at man kan krydse et skema af på en computer, som ender med at vise, om man har svaret rigtigt eller forkert. Er det bare det, som ministeren mener er state of the art, det bedste af det bedste, man kan lave, hvis man skal arbejde bredt med it-kompetencer?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nej, og derfor har jeg heller ikke sagt det. Multiple choice kan være et element, men jeg har langt højere ambitioner end multiple choice, når det gælder fremtidens prøveformer.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Ministeren har langt højere ambitioner om fremtidens prøveformer, og ministeren sagde lige før, at der i øvrigt overhovedet ikke er brug for noget udviklingsarbejde, for det kører bare ud over stepperne, og det har man bare styr på. Men jeg kan bare konstatere, at det, jeg indtil videre har set af it-baserede prøveformer, svarer til multiple choice-test. Der er ved at blive udviklet nogle nye adaptive test, men det er ligesom det samme.

Jeg vil bare spørge, om ministeren har det sådan, at det har man selv helt styr på, så der er ikke brug for at lave forsøgs- og udviklingsarbejde, det skal nok komme. Hvis det er sådan, vil jeg spørge ministeren, hvornår Folketinget kan forvente at se udspillet fra ministerens hånd om denne helt fremragende måde at arbejde med it-kompetencer på, når der ikke er behov for et udviklingsarbejde.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der kan i høj grad være brug for udvikling og forsøg. Som man kan læse i handlingsplanen fra 2004, er der en udvikling af prøve- og eksamenssystemet i gang, og dertil kommer, at jeg så sent som i sidste måned nedsatte en arbejdsgruppe med Christian Thune som formand. Gruppen skal komme med forslag til, hvordan vi kan udvikle bl.a. censorinstitutionen bedre, så vi får mere for de penge, vi bruger på eksamen, og det er jo ganske meget.

Dertil kommer, som jeg sagde før, at jeg har et meget åbent sind med hensyn til nye prøveformer. Det er noget, vi arbejder med i Undervisningsministeriet, det kan jeg forsikre.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har forstået, at professor Niels H. Andersen er en af de rådgivere, som ministeren meget gerne låner øre, og at ministeren meget gerne følger vedkommendes råd. Så vidt jeg er orienteret, er samme Niels H. Andersen bl.a. meget optaget af, på hvilken måde man kan lave f.eks. prak-

tisk-mundtlige gruppeprøver med individuel bedømmelse, og at det er en del af den rådgivning, ministeren har fået.

Hvordan kan det være, at ministeren så selektivt vælger ud, hvilke råd man vil følge? Vi må jo antage, at Niels H. Andersen rådgiver ud fra en helhedsforståelse og en helhedsindlevelse i, hvad der hensigtsmæssigt udvikler fagene, især de naturfag, som jeg tror vi alle sammen er meget optaget af at udvikle interessen for.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg lytter til alt, hvad Niels H. Andersen siger. Han er den vigtigste rådgiver på området, og jeg har for 14 dage siden nedsat endnu et udvalg om naturvidenskab med ham som formand, og jeg kan forsikre, at jeg er lydhør, hvis/når det kommer med forslag til, hvordan vi kan udvikle prøveformerne.

Regeringens eneste reservation er, at på et tidspunkt under prøverne skal man som senere i livet svare for sig selv og ikke sidde ved et bord og tage brødet ud af munden på hinanden, sådan at alt det lette er sagt af den ene, og så sidder den anden tilbage osv. Det er netop det, som utallige studerende har klaget over i forbindelse med gruppeprøver.

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu får ministeren det til at lyde, som om prøveafholdelsen skal forberede den enkelte på at stå foran perleporten og se, om man kan komme ind i himmerige. Jeg ved ikke rigtig, om det er uddannelsessystemets og slet ikke karakter- og prøvesystemets opgave, eller om man kan bære den ambition.

Det er jo ikke kun ministeren, der sætter stor pris på Niels H. Andersen. Jeg tror, det gælder meget generelt, at han nyder bred anerkendelse, men jeg synes, det er lidt tankevækkende, at man alligevel er så selektiv. Det må jo være af ideologiske grunde, at man er det, fordi man gerne vil sende et klart signal. Det kan ikke være ud fra et fagligt synspunkt, eftersom det jo netop er faglig rådgivning, Niels H. Andersen giver.

Når det forekommer mig at være ideologisk, er det også, fordi man ikke har foretaget det nødvendige for at sikre, at der som noget helt naturligt kan afholdes gruppeprøver de steder, hvor man arbejder i grupper. Det gælder f.eks. i

boldspil, korsang og en række andre ting. Bl.a. afventer seminariernes idrætslinjefageksaminer en dispensation fra ministeriet, selv om det forekommer åbenlyst, at hvis man skal kunne afprøve trinmålene og de faglige mål, må det foregå i en gruppe.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, der er en gennemtrængende fantasi-løshed i den snak om gruppeprøver.

Det eneste, regeringen har sagt, er jo, at i den sidste ende skal man altså svare for sig selv. Man må gerne forberede sig i grupper, og man kan gå op i gruppeprojekter, når man ellers ved, hvad hele projektet går ud på, og det er jo et rimeligt krav at stille.

Den overordnede beslutning, vi har truffet, udelukker ikke alt muligt kreativt, som Niels H. Andersen kan foreslå, og jeg vil være meget lydhør over for alt, hvad han foreslår, for han er meget kreativ. Jeg er helt sikker på, at der kan gøres en hel masse, uden at man i den sidste ende behøver at lade de studerende eller eleverne sidde og snakke i munden på hinanden ved selve eksaminationen. Sådan er det jo ikke ved ansættelsessamtaler, og sådan er det jo heller ikke, når folk skal vurderes ude i det virkelige liv.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Vi går til ordførerrækken, og det er først fru Tina Nedergaard.

Tina Nedergaard (V):

Vi skal nu behandle et beslutningsforslag, som vedrører genindførelse af gruppeeksamen og gennemførelse af et analysearbejde af mulige eksamensformer.

Det er en kendt sag, at Venstre har støttet regeringen i dens initiativ til sikring af, at en enhver elev og studerende eksaminerer individuelt, og derfor kan vi ikke støtte forslaget. I Venstre er vi optaget af, at hver eneste, der går op til eksamen, prøves i sin egen kunnen, sine egne kompetencer og egne færdigheder, og det er vores opfattelse, at dette kun kan gøres hundrede procent, såfremt eksamen gennemføres individuelt. Til gengæld er det vigtigt at fastholde, at med de nye regler er der fortsat alle gode muligheder for at lave projektarbejde, forberede sig i grupper og arrangere sig på forskellig vis.

Vi er blevet bestyrket i vores opfattelse af den lange drøftelse, der efterhånden har været om gruppeeksamen. Evalueringsinstituttet har gen-

nemført en brugerundersøgelse, hvor både studerende, virksomheder og færdiguddannede indikerer, at den individuelle testform er den, der bedst afspejler ikke alene de faglige kompetencer, men faktisk også de sociale kompetencer, hvilket måske er mere overraskende. Men det, der sådan set er helt afgørende, er, at der skabes et falsk billede af, hvad det er for en virkelighed, man skal ud i, hvis man bliver eksamineret i grupper. Situation er jo den, at man både ved jobsamtalerne og mange steder også ved optagelsesprøverne skal sidde ganske mutters alene, respondere på de spørgsmål, der måtte komme, og reflektere over de ting, man har lært i et undervisningsforløb.

Derudover er situationen jo den på arbejdspladserne, at forskellige faggrupper mødes på den enkelte arbejdsplads, og når der så opstår en tilspidset situation, og man skal løse den som f.eks. elektriker, nytter det jo ikke noget, at man kan lave gruppesamarbejde med murermesteren. Man skal simpelt hen kunne sit håndværk, og det er det, man tester ved den individuelle eksamen. Vi kan derfor ikke støtte forslaget og fastholder, at det er hensigtsmæssigt, at man får de brede kompetencer i uddannelsesforløbet, men også at det er muligt at teste de individuelle kompetencer.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er lidt bekymret, for ordføreren synes at have misforstået forslaget. Ordføreren fremstiller det, som om vi foreslår, at al eksamination i fremtiden skal foregå i grupper. Hvis det ikke beror på en misforståelse, har jeg lidt svært ved at forstå den konstante fremhævnelse af, at man selv skal stå til regnskab, at man er alene i verden, og at man derfor selv må prøves.

Kl. 12.50

Intentionen i forslaget er, at vi har en mangfoldighed af prøveformer, og der, hvor det er hensigtsmæssigt, bruger man også gruppeprøver, ligesom man kan bruge individuelle prøver, elektroniske prøver, ikkeelektroniske prøver, mundtlige prøver, teoretiske prøver, praktisk udførende prøver, prøver over kort tid, prøver over lang tid; i det hele taget prøver, som giver elever og studerende de bedste muligheder for at vise, hvad de kan.

Nu hvor jeg håber at have afklaret, hvad forslaget går ud på, forventer jeg også, at ordføre-

ren vil anerkende, at det netop er mangfoldigheden i prøveformerne, der er en del af styrken i forhold til det, som jeg synes vi skylder elever og studerende, nemlig mulighed for at vise, hvad de kan, og ikke en forestilling om, at man er alene i verden.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Men fru Margrethe Vestager har jo meget fint gennemgået den mangfoldighed i prøveformerne, som vi på ingen måde har udelukket børn eller unge fra, netop mangfoldigheden i de forskellige former, hvorved en eksamination kan finde sted.

Det, der åbenbart er forskellen på opfattelsen i Venstre og i Det Radikale Venstre, er, at vi ved enhver eksamen, ved enhver prøvning af, hvad eleven eller den studerende har erhvervet sig, ønsker at se, hvad denne person har erhvervet sig, og ikke hvad andre i denne gruppe måske eller muligvis måtte have tilegnet sig af stof og færdigheder og kundskaber. Det er afgørende for Venstre, at der er en individuel bedømmelse. Men mangfoldigheden i prøveformer er vi fuldstændig enige i, og vi glæder os også over, at den er fastholdt med de nye regler.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil gerne tillade mig at læse lidt op fra en rapport, som hedder »Fremtidens naturfag i folkeskolen«, og som jeg tror er ordføreren bekendt, eftersom vi jo alle sammen interesserer os meget for det. Der står følgende:

»I forbindelse med afskaffelsen af gruppeeksamen« – altså i fysik – »har tvivl om pålideligheden været i højsædet i argumentationen. Et evidensbaseret grundlag for en sådan fuldstændig afskaffelse findes dog ikke. Tværtimod er de hidtidige gruppebaserede prøver i fysik/kemi blevet fremhævet som velfungerende og pålidelige. Derfor bør det fortsat være muligt at anvende en mundtlig-praktisk prøveform, hvor elever samtidig går til prøve og får individuel bedømmelse.«

Finder ordføreren, at det her faglige input til diskussionen af fremtidens prøveformer er irrelevant, overflødigt eller forkert, eller hvad er det, ordføreren baserer sin vurdering af prøveformer på, siden man med så stor sikkerhed kan bortdømme gruppeprøver?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Naturligvis er det ikke en overflødig vurdering, fru Margrethe Vestager refererer. Det er da relevant. Men det ændrer ikke på, at det er Venstres politik, at når vi har et skole- og uddannelsessystem, hvor vi vælger at teste og prøve, så er det ikke andre kompetencer end de faglige eller dem, der er nærmere defineret i bekendtgørelsen for eksamensafholdelsen, som man skal teste. Nej, det er det, der er indholdet. Det vil sige, at det er den individuelle præstation, som vi ønsker at teste.

Jeg vil også godt lige understrege afslutningsvis, at der jo også er børn og unge, der er kommet i klemme netop i gruppeeksamen, i og med at de måske er blevet lukket ude fra det gode selskab, måske er svigtet en anelse tidligere i deres uddannelsesforløb og dermed ekskluderes. Faktisk mener vi, at det er meget fair over for den enkelte, at man har lige adgang til at klare sig godt ved eksaminationen.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne høre Venstres ordfører, om ikke det gør indtryk, at et meget stort antal private erhvervsledere har rejst en voldsom kritik af det her forbud mod gruppeeksamen.

Det er jo sådan, at der alene i Nordjylland, hvor fru Tina Nedergaard selv er valgt, er 70 private virksomheder, der har rettet henvendelse og sagt, at det her er et helt forkert spor. I det private erhvervsliv er der brug for folk med samarbejdskompetencer, folk, der er i stand til at lave teamwork osv., og derfor er det den forkerte vej at gå, at man ikke satser på gruppearbejde, satser på gruppeeksamen. Gør det ikke indtryk på fru Tina Nedergaard, at det private erhvervsliv, som ellers plejer at stå partiet Venstre meget nær, i så stort et omfang siger fra over for Venstres politik på det her område?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er der jo i dag rigtig mange og store, brede befolkningsgrupper, der står partiet Venstre nær. Det er derfor, vi er Folketingets største parti. Men selvfølgelig gør det da indtryk, og det gør da også indtryk, når nordjyske virksomheder kommer til en og angiver, at de gerne havde set det anderledes.

Men ved nærmere samtale viser det sig også i mange, mange tilfælde, at situationen er den, at

man har fået en opfattelse af, at det var gruppearbejdet, projektarbejdet, som var blevet afskaffet, fordi man jo af gode grunde ikke kan nærlæse alle de bekendtgørelser, der kommer ud her fra huset og ministerierne. Så det har afklaret mange ting i forhold til netop at skabe samarbejdsformer, teamwork osv. Det er på ingen måde afskaffet, og når man går i en dialog om det, bliver bekymringen jo langt, langt mindre.

Kl. 12.55

Det er fint nok med nordjyske virksomheder, dem tager jeg gerne lidt hensyn til, men jeg henviser jo immer væk til en brugerundersøgelse, som er national, og som henviser til, at også virksomhederne vurderer, at man bedst kan afklare sociale og faglige kompetencer gennem en individuel afprøvning.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Ja, det er korrekt, at der ikke er nogen i erhvervslivet, der har foreslået, at alle eksamener partout skal være i grupper. Men det er jo muligheden for, at nogle kan være det, der bliver lagt vægt på – der, hvor det giver mening, og der, hvor man kan måle samarbejdskompetencer og evnen til teamwork osv. Det er man stadig væk utilfreds med, også fordi man jo har det klare indtryk, at gruppearbejde kommer under pres, at det bliver mindre attraktivt at arbejde i team og grupper, når der ikke skal eksamineres i det. Det er jo en kritik, der stadig væk er der.

Når fru Tina Nedergaard gør opmærksom på, at der også er andre samfundsgrupper, man lytter til i Venstre, må det da også gøre indtryk, at det ikke kun er erhvervslivet – som jo meget massivt har kritiseret det – men stort set samtlige af dem, der arbejder med det her professionelt, der tager afstand fra den forbudspolitik, den meget nidkære detailregulering, som det ellers liberale parti Venstre fører på det her område. Det er Rektorkollegiet, det er underviserne, det er lærerne, det er censorkorpset, det er de studerende, det er eleverne, det er alle, der arbejder med det. Alle de, der ved, hvor skoen trykker, siger, at det her er en helt usædvanlig dårlig idé. Gør det ikke indtryk?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Hr. Rasmus Prehn spørger, om ikke det er et problem, at man ikke længere kan eksamineres i gruppearbejde. Det har i hvert fald aldrig været Venstres intention, at man skulle eksamineres i

gruppearbejde. Man skulle eksamineres i det, man har tilegnet sig ved hjælp af gruppearbejde. Der er jo fortsat mulighed for, at man netop kan blive eksamineret på baggrund af et fælles projekt og et fælles produkt, som er udarbejdet eventuelt i form af en rapport. Det kan man fortsat, men den enkelte, som eksamineres, forudsættes bekendt med hele stoffet for at kunne indfri kriterierne for at nå målene i eksamen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Dansk Folkeparti kan ikke overraskende ikke støtte forslaget. Vi har jo diskuteret det flere gange. Vi mener, det er helt grundlæggende, at når man er oppe til en afgangsprøve eller i en eksamenssituation, er det selvfølgelig de faglige kompetencer, som den enkelte har tilegnet sig, som skal vurderes. Og det vil alt andet lige være lettere at vurdere de faglige kompetencer, såfremt man er inde alene i en eksamenssituation. Det synes vi er et udmærket synspunkt, og det agter vi selvfølgelig også at holde fast i i den her omgang.

Med hensyn til det med udviklingsarbejde synes jeg også, man kan påpege – som ministeren jo har sagt – at der er en arbejdsgruppe, som bl.a. skal kigge på, om man kan blive bedre til at bruge it. Vi er jo verdens førende it-nation, der er kommet test i folkeskolen, og mig bekendt er der også en række prøver på hhx og htx, hvor man rent faktisk bruger it i en hel del eksamenssituationer.

Så den del af det tror jeg sådan set vi er meget godt med på, og jeg tror sådan set, at der vil komme noget ganske fornuftigt ud af de ting, der foregår i Undervisningsministeriets regi, så vi fremover i højere grad kan bruge it i eksamenssituationer, for det er selvfølgelig helt afgørende, at man gør det.

Jeg synes egentlig også, at man skal være åben over for de andre forslag, som den her gruppe eventuelt vil komme med, dog med det forbehold, som regeringen også tager, at i situationen, hvor man går op til eksamen eller en afgangsprøve, er det selvfølgelig den enkeltes faglige kompetencer, man går ind og vurderer. Vi mener, det er fuldstændig grundlæggende, at det er sådan, det skal være. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gentage elementer af mit spørgsmål, som jeg også stillede til fru Tina Nedergaard fra Venstre, netop det her spørgsmål, om ikke det gør indtryk, når de, der faktisk ved noget om det her, og nogle af dem, der rent faktisk arbejder med det her, råber vagt i gevær og synes, det er uheldigt med så gennemgribende og nidkær en detailstyring, som der er udtryk for her.

Det er jo ikke alene erhvervslivet, som kritiserer. Det er også diverse eksperter, det er skoleledere, det er rektorerne, det er censorkorpset, det er de studerende, det er eleverne. Det er stort set alle, der har med det her at gøre, som siger: Jamen pas nu på. Giv nu muligheden for at åbne op for, at man i visse tilfælde kan have gruppeeksamen.

Gør det ikke indtryk? Er det Dansk Folkepartis linje, at de, der arbejder med det, og de, der ved noget om det, kan man bare lade være med at lytte til?

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nej, det er ikke Dansk Folkepartis linje, at vi ikke lytter til folk, der har at gøre med de ting, som vi træffer beslutninger om. Men nu er der eksempelvis også forholdsvis stor modstand imod de elevplaner, som er blevet indført i folkeskolen, og dem står Socialdemokraterne jo bag, selv om lærerne stort set er imod dem. Jeg går ud fra, at Socialdemokraterne fortsat står bag de elevplaner.

Hvad angår erhvervslivet, synes jeg, det er meget vigtigt, at man lytter til og også samarbejder med erhvervslivet. Vi har i dag også haft en diskussion om produktionshøjskoler og erhvervsakademier osv., og det er vigtigt, at man lytter til dem, som skal bruge dem.

Men hvis vi udelukkende lytter til erhvervslivet, vil vi jo få mange interessante ting i det danske uddannelsessystem. Vi ville i løbet af et par år formentlig have afskaffet det danske sprog i folkeskolen, for det er godt at snakke masser af engelsk i uddannelsessystemet, synes store dele af erhvervslivet. De synes også, det er godt, vi skal snakke tysk og fransk osv. Så jeg synes ikke altid, man skal gøre, hvad erhvervslivet siger man skal gøre. Det gør Socialdemokraterne vist heller ikke.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det er da dejligt at få konstateret, at ens tese holder stik. Der er altså øjensynlig slet ikke nogen vilje i Dansk Folkeparti til at lytte til dem, der har med det at gøre. Erhvervslivet er jo ikke den eneste instans, jeg spurgte ind til. Det gælder også en lang række af eksperter. Så prøver hr. Martin Henriksen at feje det af bordet med, at der også i andre sager er modvilje.

Men der er jo ikke noget område, hvor der har været så entydig en protest som i forbindelse med det med gruppeeksamen. Hvis man tager elevplaneksemplet, fremgår det, at holdningen har været meget mere blandet, og der tror jeg sådan set der er et flertal, der går ind for den politik, også Socialdemokratiet fører. Men på det her område, hvor der er en usædvanlig nidkær detaljstyring med forbud mod, at de, der ved noget om det, selv kan anbefale, at man kan bruge en gruppeeksamen, er der meget bred protest.

Der er det så åbenbart Dansk Folkepartis politik, at det vil man ikke lytte til – hverken fra den ene eller den anden part.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne så igen sige det samme om elevplanerne. En stor del af skolepolitikken er også en politik, som Socialdemokraterne fører på alle andre områder. Engang imellem er det jo sådan, at man har nogle principielle holdninger, og dem ønsker man så at føre ud i livet, og hvis der er et flertal for de holdninger, skal man selvfølgelig benytte sig af det. Alt andet ville da være fjollet.

Og så er vi jo ikke nidkære, for man kan da godt aflægge gruppeeksamen i korsang og hjemkundskab. Det kan man gøre frit.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er interesseret i at vide, hvor ideologisk eller hvor langt ude, kunne man også sige, Dansk Folkeparti er i det her spørgsmål, for sådan som jeg hører ministeren, vil man faktisk strække sig rigtig, rigtig langt for at komme uden om det besynderlige standpunkt, vi har iagttaget i den her sag. Ministeren siger jo, at man vil lytte så langt som overhovedet muligt.

Hvis vi ser på prøvebekendtgørelsen i hjemkundskab, ser vi, at det er sådan, at man aflæg-

ger gruppeprøve, lige indtil man har en individuel samtale til allerlæstsidst om, hvad det var, man gjorde. Det vil sige, at man trækker spørgsmålet som gruppe, hvis man altså vælger at gå til gruppeprøve i hjemkundskab. Man trækker spørgsmålet som gruppe, man samarbejder i gruppe, man fremlægger i gruppe, og til sidst har man så en lillebittebitte individuel samtale – eller en længere for den sags skyld.

Synes ordføreren, at det er at omgå forbuddet mod gruppeprøver, eller synes ordføreren, at det er en fornuftig, pragmatisk måde at komme uden om et besynderligt synspunkt, som regeringen har taget?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Umiddelbart virker det meget pragmatisk, synes jeg, og jeg vil også sige, at det ikke er en ideologisk kamp for Dansk Folkeparti. Jeg betegner ikke mig selv som særlig ideologisk indrettet. Det kan godt være, regeringen gør det her af ideologiske grunde, det må regeringen sådan set svare på selv.

Jeg synes og Dansk Folkeparti synes, at det er sund fornuft, at det selvfølgelig er ens individuelle faglige kvalifikationer, der skal vurderes ved en eksamenssituation, og muligheden for at lave den vurdering vil alt andet lige være større, hvis det er en selv og så de censorer, der skal være til stede i rummet, som er der. Det siger sig selv.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Må jeg så skærpe spørgsmålet en lille smule. Synes ordføreren, at det er en hensigtsmæssig måde, man afvikler prøven i hjemkundskab på, hvor man afvikler den i en gruppe, man laver sine ting i en gruppe, man trækker spørgsmål som gruppe, hvis man har valgt at gå op som gruppe, og det eneste individuelle er en afsluttende samtale om, hvad det er, man har gjort?

Er det en god måde at afholde eksamen på, at man gør det gruppevis på den her måde, men stadig i iagttagelse af regeringens besynderlige synspunkt om forbud mod gruppeprøver, eller er det en dårlig idé?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det virker meget fornuftigt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det sat på plads, og der er ikke flere spørgsmål. Det bliver nu fru Charlotte Dyremose som ordfører. Tak til ordføreren.

Kl. 13.05

Charlotte Dyremose (KF):

Forslaget har to dele. Hvis jeg starter bagfra, er der det her med at iværksætte et udviklingsprogram, og til den del af det vil jeg henvise til, hvad også ministeren var inde på tidligere, nemlig at der allerede i regi af Undervisningsministeriet og arbejdsgrupper er et udviklingsarbejde i gang. Fra konservativ side har vi stor tillid til, at det også får resultater, i form af at man selvfølgelig laver vurderinger af, hvilke eksamensformer der er mest hensigtsmæssige i forskellige fag.

Så er der den første del om at genindføre forskellige eksamensformer, herunder gruppeprøve. Lad mig sige det ganske klart: I Det Konservative Folkeparti er vi imod gruppeprøver. Vi har længe været imod gruppeprøver, og vi var derfor meget glade for, at man afskaffede gruppeprøverne. Derfor kan vi selvfølgelig heller ikke støtte at genindføre dem.

Og hvorfor så ikke det? Vi ønskede at styrke tilliden til eksamensbeviset, og derfor er det med stor tilfredshed, at vi nu har sikret, at medmindre der selvfølgelig er undtagelser – og det er der jo eksempler på, som også har været nævnt her i debatten – hvor det er helt nødvendigt, at man går til eksamen i gruppe, så er det altså den individuelle præstation, der er fokus på.

Vi er enige om, at det er godt, at man lærer at samarbejde, at man lærer at indgå i team, og at man derfor også har gruppearbejde. Der er absolut heller ikke noget til hinder for, at studerende i fremtiden kan arbejde i grupper og lave projekter sammen og bruge hinanden som sparingspartnere i studiegrupper og andet, men det er altså til syvende og sidst den enkelte præstation, der skal vurderes. Derfor er vi sådan set glade for, at man nu går op individuelt.

Faktisk er det jo også sådan, at samtlige studerende så kommer til at dokumentere, at det, man f.eks. har lavet i et gruppearbejde, har man også et fuldt og helt kendskab til, og så kommer vi jo også på denne måde til at nærme os virkelighedens verden mest muligt. Når man skal til en jobsamtale efter endt studie, er det jo altså også ens egen selvstændige og individuelle præstation, der bliver bedømt, inden man får jobbet.

Derfor kommer vi altså også med den her eksamensform, hvor man individuelt går til eksamen. Uanset på hvilken måde man individuelt gør det, er man altså ude i noget, der mest muligt minder om jobsamtalen.

Og det, at man kommer til at forsvare sine færdigheder alene, gør, at man, når man har sit eksamensbevis, kan dokumentere, at karakteren er udtryk for netop de færdigheder, som man selv har tilegnet sig, og ikke færdigheder, der er tilegnet af nogle andre i en gruppe. Eller man kunne måske være i den situation, enten at man ikke kom til orde, fordi der var en, der var lidt mere snakkesalig end en selv, eller at man skulle sidde og trække alle de andre med og derfor blev trukket ned på et lavere niveau. Derfor er den individuelle eksamination altså det bedste udtryk for, nøjagtig hvad den enkelte kan, og det støtter vi at det fortsat også skal være.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Lige et øjeblik, der er en hel del spørgsmål. Den første er hr. Rasmus Prehn.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Nu er vi jo vant til at se den konservative ordfører, fru Charlotte Dyremose, i rollen som erhvervslivets fremmeste fortaler her i Folketinget. I den sammenhæng synes jeg da, det er interessant at høre, om det ikke gør indtryk, at erhvervslivet i den grad simpelt hen har sagt fra over for den her ordning med at forbyde gruppeeksamen, og at de faktisk efterspørger teamwork og samarbejdskompetencer. Det må da gøre indtryk på så stor en fortaler for erhvervslivet, som fru Charlotte Dyremose er.

Er det virkelig sådan, at Det Konservative Folkeparti – erhvervslivets repræsentanter – ligesom Venstre og Dansk Folkeparti vil blæse på, hvad erhvervslivet siger i den her sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der er to ting at sige til det:

For det første kommer erhvervslivet og folk fra erhvervslivet i mange sammenhænge med masser af fornuftige ting. Nu er det jo altså sådan, at vi først og fremmest fører konservativ politik, og det er så heldigt, at konservativ politik rent faktisk også er erhvervsfremmende politik, der sikrer, at vi har et højt velfærdsniveau,

og at vi alle sammen har en høj levestandard. Det er vi sådan set glade for, og derfor er der tit sammenfaldende interesser. Men det er altså konservativ politik, vi fører.

For det andet synes jeg måske, at det en lille smule er udtryk for mangel på fantasifuldhed fra hr. Rasmus Prehns side, at jeg nu får nøjagtig det samme spørgsmål, som fru Tina Nedergaard svarede på, nemlig om vi ikke synes, at det her med gruppearbejde og teamwork er hensigtsmæssigt, når nu der er nogle andre, der mener, det er en god idé, at man også kan det. Det mener vi sådan set, uanset om der var nogle andre, der mente det, og derfor understregede jeg også i min ordførertale, at der jo på ingen måde i vores afvisning af gruppeeksamen ligger en afvisning af gruppearbejde eller af, at man indgår i teamwork.

Kl. 13.10

Jeg er helt fuldstændig enig i, at det er en væsentlig del af rigtig mange uddannelser, at man også lærer at samarbejde. Det er jo også noget af det, man skal ude på sin arbejdsplads – der skal man kunne samarbejde med kollegaerne. Det ændrer ikke på, at man typisk ikke går til job samtale i grupper, det gør man enkeltvis, fordi det selvfølgelig er den enkelte medarbejder, der skal vurderes. Dermed er det her ikke en afvisning af gruppearbejde og teamwork, men en afvisning af gruppeeksamen.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Når jeg holder fast i det her spørgsmål, er det altså ikke udtryk for mangel på fantasi. Så er det, fordi jeg mener, det er ret centralt, at alle de, der faktisk arbejder med det her, og som skal af-tage arbejdskraften, når den er færdiguddannet, de, der uddanner, de, der sidder og arbejder med det her i hverdagen, så entydigt siger fra over for det meget nidkære indgreb imod muligheden for at lave gruppeeksamen. Det er derfor, jeg bliver ved med at stille spørgsmålet.

Der er jo mange, der giver udtryk for, at de er bange for, at netop teamwork og samarbejds-kompetencer kommer til at lide under, at man ikke har mulighed for i visse tilfælde at gå til eksamen i grupper. Det er derfor, jeg gerne vil have Det Konservative Folkepartis svar på, om det slet ikke gør indtryk, at så store grupper i samfundet råber op om det her. Det er jo ikke kun erhvervslivet, det er også den lange række af andre interessenter, som jeg allerede har

nævnt i mine tidligere spørgsmål. Det må da gøre indtryk.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hvis nu det var en afskaffelse af gruppearbejde, hvis det var en afskaffelse af muligheden for at arbejde sammen i team, hvis det var en afskaffelse af muligheden for at lave fælles projekter, som man så gik til individuel eksamen i, så kunne jeg måske forstå, hvad det var, hr. Rasmus Prehn sagde.

Men sagen er jo den, at der også på den måde, man eksaminerer på nu, er masser af muligheder for samarbejde, masser af muligheder for teamwork, masser af muligheder for at få de her sociale kompetencer, som det jo også giver. Men når det gælder det faglige indhold, er det altså den enkeltes individuelle kunnen, der kommer til at fremgå af eksamensbeviset, og ikke noget, der i visse tilfælde ender med at blive tilfældigt, fordi det også afhænger af, hvilken gruppe man nu tilfældigvis har været en del af.

Så det er jo det lykkeligste fra begge verdener: Vi får den individuelle faglige information om den enkelte studerendes kunnen, samtidig med at der stadig væk er god mulighed for, at man netop via sit studie, og også via at man opbygger faglighed, også får de sociale kompetencer, der kommer af, at man kommer til at arbejde i team og lave gruppearbejde og oven i købet kan lave gruppeprojekter, som man så kan gå til eksamen i bagefter.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Først skal jeg selvfølgelig undskyldte, at jeg ligesom hr. Rasmus Prehn kommer til at stille spørgsmål, der ligner dem, vi har stillet til Venstre. Det kommer af en antagelse, som jeg kan forstå er forkert, om, at Det Konservative Folkeparti er et selvstændigt parti og ikke en filial af Venstre. Men fru Charlotte Dyremose kan bare lade være med at svare, hvis hun finder sig dækket af Venstres svar tidligere.

Jeg har haft det indtryk, at man fra konservativ side var meget optaget af faglighed. Derfor forekommer det mig ganske besynderligt, at man nu kan konkludere fuldstændig entydigt, hvad der er hensigtsmæssigt, og hvad der ikke er hensigtsmæssigt, når vi ser på, hvad fagfolk anbefaler, og hvad der anbefales i forbindelse med udviklingen af fagene.

Det gælder jo bl.a. tidligere nævnte Niels O. Andersen, som med hensyn til udviklingen af prøve i fysik/kemi anbefaler, at der indgår en gruppeprøve, men en gruppeprøve, som selvfølgelig har en individuel vurdering til sidst, fordi man gerne vil give elever og studerende den bedst mulige måde at vise deres kunnen på. Føler ordføreren sig ikke fanget i sådan en lidt gammeldags forestilling om, at det hele foregår i en rundkreds, og at den ene tager ordet ud af munden på den anden, i forhold til den moderne prøveafleggelse, sådan som den faktisk fandt sted i folkeskolen inden regeringens forbud?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til det første om, at jeg var dækket ind af fru Tina Nedergaards svar, vil jeg sige, at det jo sådan set var, fordi fru Tina Nedergaard gav et faktisk svar, og i al den stund fakta ikke har ændret sig på det kvarter, der er gået, siden fru Tina Nedergaard stod på denne talerstol, følte jeg, at jeg faktisk var dækket ind.

Med hensyn til hvad vores holdning er til det her med, at gruppeeksamen skulle være sådan specielt fagligt kvalificerende, er det altså meget klart i Det Konservative Folkeparti, at vi med afskaffelsen af gruppeeksamen netop har ønsket at styrke tilliden til eksamensbeviset. Derfor er vi ret tilfredse med, at det i fremtiden er sådan, at man bliver bedømt på en individuel præstation. Vi mener faktisk, at det er en væsentlig del af det eksamensbevis, man har, at det eksamensbevis også afspejler, hvad ens individuelle præstation er. Så synes vi, det er fint, at den f.eks. gives på baggrund af viden, man har tilegnet sig i grupper.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det bliver en lille smule mystisk. Fru Charlotte Dyremose siger, at så længe det er fakta, er hun dækket ind af Venstre, men når det kommer til overbevisning, taler hun på egne vegne. Jeg synes, det gør det meget vanskeligt, men det kan jo forklare rigtig godt, at de to ting ligesom ikke har noget med hinanden at gøre, hvis man har fakta i Venstre og overbevisning i Det Konservative Folkeparti.

Det er jo et faktum, at fagfolk anbefaler en gruppeprøve med henblik på at give eleverne lejlighed til at vise, hvad de kan. Det er et fak-

tum. Det står på papir, nedfældet af folk, som er anerkendt for deres faglighed. Vil fru Charlotte Dyremose forholde sig til det, eller er fru Charlotte Dyremose så forankret i sin overbevisning, altså sin tro på, at individuelle prøver til enhver tid er det bedste uanset omgivelserne, prøveformen, eksamensformen, og hvad vi ellers har, at det er helt udelukket at lade sig påvirke af, hvad fagfolk mener om det her spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes godt nok, det er en underlig polemik, at man først får at vide, at fordi man synes, faktuelle svar kan gives af flere forskellige ordførere, så er partierne en filial af hinanden, og når så to forskellige partier individuelt redegør for deres individuelle holdninger, som godt nok i det her tilfælde ligger rigtig tæt på hinanden, hvilket jo også er årsagen til, at vi rent faktisk indgår i regeringssamarbejde sammen, så er det pludselig et problem, at man individuelt tilkendegiver, hvad ens partis holdning er.

Det synes jeg godt nok er lidt sært. Skulle vi ikke holde os til, at vi er forskellige partier i det her Folketing og har forskellige ideologiske holdninger, men at vi typisk jo også har det på baggrund af nogenlunde de samme fakta?

Men til besvarelse af spørgsmålet vil jeg sige, at det fortsat er vores overbevisning, at det som udgangspunkt er en fordel, at vi har styrket tilliden til eksamensbeviset, ved at man kommer med en individuel præstation.

Så sagde jeg også i min ordførertale, at der er enkelte fag, hvor det giver mening, at man går op i en eller anden form for noget, der enten er eller minder om en gruppeeksamen – fru Margrethe Vestager nævnte nogle eksempler – og derfor er der også nogle, der søger om dispensation hos ministeren til at få det sådan, netop fordi der er en helt særlig situation.

Men som udgangspunkt har vi ønsket at styrke tilliden til eksamensbeviset, bl.a. ved at man bliver bedømt på sin individuelle præstation.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Nu har jeg forstået, at det er De Konservatives holdning, at man partout skal gå op til eksamen individuelt. Jeg vil gerne spørge til den anden del af vores beslutningsforslag, som jo går på, om det ikke kunne være en god idé at prøve at arbejde med at udvikle moderne prøve- og eksamensformer.

Jeg kunne høre på fru Charlotte Dyremoses indlæg, at man også følte sig fint dækket ind med hensyn til at udvikle it-kompetencer. Men jeg er faktisk lidt optaget af, hvad Det Konservative Folkeparti mener på det her område, for det eneste, der er blevet udviklet indtil videre, er ikke – må jeg sige – hvad jeg kalder it-kompetencer. Det er, at man laver sådan et it-værktøj, et afkrydsningsskema, en multiple choice-test. Så kan man svare på forskellige spørgsmål om geografi og naturvidenskab og andet godt. Mener Det Konservative Folkeparti ligesom, at vi her har nået højden af, hvad man skal lave af udviklingsarbejde på eksamensformer, nemlig multiple choice-test?

Og hvis det ikke er tilstrækkeligt, vil jeg bede den konservative ordfører om at udfolde lidt, hvordan hun faktisk kunne forestille sig at man kunne få udviklet det, der er den brede definition af it-kompetencer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Med frygt for at blive skudt i skoene, at jeg støtter den samme regering, som undervisningsministeren er medlem af, vil jeg sige, at jeg faktisk synes, at undervisningsministeren ganske godt besvarede netop det spørgsmål, fordi der jo i Undervisningsministeriet er sat et arbejde i gang og der også er et udviklingsprogram i gang og der faktisk kommer til at foreligge en rapport i januar 2008. Man er jo netop i gang med at foretage undersøgelser og analyser af: Hvordan kan vi bedst muligt lave eksamensformerne i fremtiden?

Jeg vil ikke her lægge mig fast på, at det nødvendigvis skal være den ene eller den anden form for eksamen, der involverer it. Jeg synes, det er meget hensigtsmæssigt, at vi, nu hvor vi har moderne it-teknologi, netop også benytter den i forskellige former. Der kan det være, at multiple choice er en god idé i nogle sammenhænge. Jeg forestiller mig også, det er en rigtig dårlig idé i andre sammenhænge. Men jeg vil altså ikke stå her og lade min fantasi begrænse, med hensyn til hvordan disse eksamensformer kan være i fremtiden. Der vil jeg gerne benytte mig af bl.a. den rapport, der kommer i januar 2008.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Det, jeg egentlig var lidt optaget af, var lige præcis at finde ud af den måde, som Det Konservati-

ve Folkeparti så på moderne eksamensformer på. Den var meget sådan teknologiorienteret og gik på, om det skulle være det ene værktøj eller det andet.

Kl. 13.20

Når jeg tænker på den brede it-kompetence, så er det bl.a. noget af det, som Computerworld har været optaget af, og som jeg er interesseret i. De har et forum, der består af erhvervsledere, eksperter og andre. Det, de siger, er – og jeg citerer lige:

Digitale kompetencer er den viden og de færdigheder, der gør det muligt at skabe dele og håndtere menneskets forestillinger ved hjælp af digitale teknologier.

Det er meget bredt. Det består af, hvordan man laver kildekritik; det handler om, hvordan man laver research, hvordan man søger information på nettet, hvordan man bearbejder det, og frem for alt hvordan man bruger det i fællesskab med andre. For det er det, der er hele pointen med den brede kompetencebeskrivelse med hensyn til at anvende it, at man deler viden med hinanden.

Så mit spørgsmål lyder: Er det en teknologiforståelse i forbindelse med moderne prøveformer, som fru Charlotte Dyremose synes lyder tiltalende? Og i bekræftende fald, taler det så ikke for, at man så også skal kunne lave nogle mere gruppeorienterede prøveformer, for det er det, der er hele essensen, når man snakker om det brede it-kompetence-begreb?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Noget af det, jeg forestiller mig kommer ud af det arbejde, som foregår i Undervisningsministeriets regi, er netop også en større fleksibilitet, når det gælder afholdelse af eksamensformer. Og det her med f.eks. at søge på nettet osv., kan jeg sagtens se indgå. Som sagt vil jeg ikke lade min fantasi begrænse, hvad man kunne gøre. Men jeg kunne da sagtens forestille mig nogle projektopgaver, hvor man f.eks. skal søge informationer på nettet og bruge it-teknologi på anden måde.

Så kunne det jo også tænkes, at man individuelt kunne gå op og fortælle om: Hvordan har jeg så gjort det, hvilke kompetencer har jeg fået gennem det projektarbejde og det projekt, som jeg har lavet i samarbejde med nogen? Og der kunne jeg da netop se sådan noget som informationssøgning og den slags som et udmærket fundament for et projektarbejde.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er simpelt hen nødt til at spørge af ren og skær uvidenhed. Ordføreren bliver ved med at henføre til, at man skal til jobsamtale alene, og at det derfor er noget skidt, hvis man har gruppeeksamener. Har man eksempler ude fra virkeligheden på, at folk, der har været til gruppeeksamen, klarer sig dårligere til jobsamtaler? Har man eksempler på, at folk, der har været til gruppeeksamener, bliver frasorteret, når erhvervslivet skal ansætte?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det jo sådan, at der er nogle faggrupper, hvor det har været generelt, at man var til gruppeeksamen, så der har ikke været så meget af fra- eller tilvælge, fordi alle de steder har været til eksamen under samme form. Så det skal jeg ikke kunne gøre mig klog på.

Det, vi lægger vægt på, er, at når man i fremtiden fremviser et eksamensbevis, så kan vi sige, at man som arbejdsgiver godt kan have tillid til, at de karakterer, der fremgår af det eksamensbevis, er et udtryk for, hvad den enkelte person individuelt kan. Det kan så f.eks. være på baggrund af et gruppearbejde eller et projekt, den pågældende har lavet i fællesskab med andre. Det er det, vi lægger vægt på er væsentligt.

Så synes jeg overhovedet ikke, det gør noget, at man, når man så går til eksamen og får den individuelle præstation og viser, hvad man individuelt kan, så tilmed bliver skolet i det, der netop bliver den næste udfordring, nemlig jobsamtalen.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er slet ikke i tvivl om, hvad ordføreren synes er det rigtige. Men var det ikke en god idé at kigge på hidtidig praksis, så vi kan se, hvordan dansk erhvervsliv blomstrer måske netop på grund af, at folk har fået mulighed for at gå til gruppeeksamener? Hvem ved? For ordføreren ved det øjensynlig ikke.

Vi har – lidt i forlængelse af hr. Rasmus Prehns spørgsmål – i SF også talt med erhvervslivet, som synes, at det er en katastrofe med den folkeskolepolitik, der føres mange steder i øjeblikket, ikke mindst fordi der ikke lægges så stor vægt på gruppepræstationer og på andre ting end rigid faglighed i det folkeskoleforlig, der ligger.

Jeg vil gerne spørge ordføreren igen: Var det ikke en idé at kigge på, at det faktisk er gået rigtig godt i dansk erhvervsliv med netop de kandidater, de folk, der er kommet ud i erhvervslivet, som har været til gruppeeksamen?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er en storslået tillid, venstrefløjen har fået til dansk erhvervsliv, og jeg synes, det er dejligt. Jeg håber, fru Pernille Vigsø Bagge på mange andre punkter vil lytte til, når erhvervslivet f.eks. siger, hvilke ting der skal til for at fremmet væksten i det danske samfund. Der tror jeg vi kan få nogle rigtig gode samarbejdssituationer også mellem Det Konservative Folkeparti og SF. Så det håber jeg fru Pernille Vigsø Bagge vil gøre i mange andre sammenhænge. Jeg skal nævne dem løbende, når de kommer.

Man kunne sige: Jo, det går meget godt. Vi klarer jo sådan set også mange udfordringer ganske udmærket, selv om f.eks. 17 pct. af en ungdomsårgang, der kommer ud af folkeskolen, ikke kan læse en avis. Men derfor skader det jo ikke at gøre det endnu bedre. Bare fordi dansk erhvervsliv blomstrer – dansk erhvervsliv er virkelig dygtigt til at hjælpe det danske samfund til at have et højt velfærdsniveau – så betyder det jo ikke, at vi ikke kan gøre tingene endnu bedre.

Det er det, vi forsøger at gøre med de nye eksamensformer. Og det er også det, vi har forsøgt at gøre med en betydelig styrkelse af folkeskolen. For selv om det går godt i Danmark, så synes vi faktisk ikke, at det er godt nok, når f.eks. 17 pct. af en ungdomsårgang ikke engang kan læse en avis eller en manual, når de kommer ud af folkeskolen. Og derfor kan det selvfølgelig blive bedre.

Kl. 13.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det næste ordfører. Nå? Jamen så skal man lige markere. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det var selvfølgelig min fejl. Det var meget sent, jeg markerede. Jeg ville bare høre, hvad fru Charlotte Dyremose siger til venstrefløjens pludselige og meget store interesse for erhvervslivet. Tror fru Charlotte Dyremose, at det er noget, som også vil slå igennem på andre områder, eller er det mon simpelt hen bare et tomt argu-

ment, som man lige hiver op af lommen til lejligheden?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Man kan jo naturligvis frygte det sidste, men jeg håber så sandelig da, at det vil betyde, at der i masser af andre situationer vil blive lyttet til dansk erhvervsliv, for der er jo rigtig mange gode kræfter i dansk erhvervsliv, der ved en masse om, hvordan vi f.eks. kan skabe større vækst i det her samfund. Og der håber jeg så sandelig, at SF pludselig vil være med på de forslag. Men man kan jo desværre have sine tvivl.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål nu, og derfor bliver næste ordfører fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget optagede af, at elever og studerende får de bedste muligheder for at vise, hvad de kan, og at de får mulighed for at demonstrere den meget store spændvidde, der er i de kompetencer og læringsmål, der både er i den folkeskole, de går i, og selvfølgelig også på deres videregående studier.

Vi gør på ingen måde krav på at kunne overbevise os selv om, at en prøveform er at foretrække for en anden prøveform. Vi tror, at det må afhænge af virkeligheden og også af undervisningsformerne og af det faglige stof, på hvilken måde man mest hensigtsmæssigt giver eleverne mulighed for at vise, hvad de kan.

Derfor finder vi det også helt besynderligt, når andre kan ræsonnere sig frem til, at en prøveform er mere hensigtsmæssig end en anden prøveform. Argumentationen om, at forbuddet mod gruppeprøver skulle være hensigtsmæssigt for at sikre eksamensbevisets legitimitet, synes vi skyldes en overdreven, endda stærkt overdreven tiltro til, at prøver i enhver forstand er sandt, altså viser et endegyldigt billede af den enkelte elevs præstation, specielt hvis man giver stadig færre muligheder for at vise, hvad man kan.

Et eksamensbevis' evne til at vise noget om den person, som det er eksamensbevis for, må netop afhænge af mangfoldigheden af prøveformer og ikke af en snæverhed af prøveformer, fordi den enkelte jo kan have lettere eller svære ved at mestre den enkelte prøveform. Nogle er givetvis gode til multiple choice, nogle er gode til at skrive stile, nogle er gode til en

mundtlig fremlæggelse, nogle er gode til i samarbejde med andre at vise, hvad de kan.

Når vi synes, det derfor er vigtigt at genindføre friheden til gruppeprøver, så baseres det på nogle af de meldinger, vi har fået fra de faglige miljøer om, at det netop er hensigtsmæssigt at give mulighed for, at prøveformen tilrettelægges med en mulighed for gruppeprøve. Og det er jo bl.a. det, vi har set, men jo faktisk også stadig væk ser i folkeskolen, at eleverne kan vælge, om de vil gå op individuelt eller i en gruppe, og hvis de går op i en gruppe, at de så gør det, de skal.

Det kan f.eks. være i hjemkundskab, at de planlægger, hvordan opgaven skal løses, skriver en indkøbsseddel, skitserer en arbejdsangang og løser opgaven i en gruppe, hvorefter man fremlægger og samtaler, og at man slutter eksaminationen med en individuel samtale på ca. 10 minutter pr. elev inklusive karakterfastsættelse.

Det viser noget om, hvor vigtigt det er at kunne arbejde med at tilrettelægge eksamens- og prøveformer, der på den måde trækker på forskellige kompetencer hos den enkelte elev. Og vi tror, det er særdeles hensigtsmæssigt, at man på den måde kan have en åbenhed over for forskellige eksamensformer i stedet for at have et ideologisk synspunkt i forhold til feltet.

Det mener vi også er det, der præger rådgivningen fra Niels O. Andersen om naturfagene, og er der noget, vi har brug for i naturfagene, så er det jo netop en åbenhed og en spændstighed og en udvikling, sådan at fagene kan få en stadig større interesse hos børn og unge.

Vi finder derfor, at det, vi har oplevet i dag, faktisk er en lillebitte åbning fra regeringens side. Vi forstår selvfølgelig godt den politiske nødvendighed i at fastholde sit ideologiske synspunkt, men finder, at det, ministeren har sagt, er, at man vil gå meget, meget vidt for at omgå det, nemlig at komme så langt som overhovedet muligt med udviklingen af eksamensformer, hvis bare man kan sige, at der er et individuelt element i den, og at der bliver givet individuelle karakterer.

Som det fremgår soleklart af vores beslutningsforslag, er forslagsstillerne enige i, at der skal gives individuelle karakterer, så det er ikke det, der skiller os ad. Vi synes så, at regeringen skulle have været noget mere offensiv med netop at udvikle prøveformer og eksamensformer, sådan at de meget mere naturligt kom til at indgå i den udvikling af undervisningen, som burde være noget af den fremmeste skole- og uddannelsespolitik, sådan at man kunne sikre, at

uddannelserne faktisk sætter de studerende og eleverne i stand til at mestre de mange ting, de skal mestre i samfundet omkring sig.

Kl. 13.30

Der er fremragende eksempler på rigtig god afvikling af gruppeprøver. Det gælder hjemkundskab, det gælder fysik/kemi, det gælder matematik. Det gælder selvfølgelig også de ting, man gør sammen i grupper, det være sig korsang, badminton – grupper på to til fire – og andre former for boldspil. Hvad angår det sidste, forekommer det helt paradoksalt, at man, når man nu vil have det her forbud, ikke har sørget for, at det var en naturlig ting, at man kunne afvikle gruppeprøver der, hvor fagligheden er en gruppefaglighed. Det er altså meget, meget vanskeligt at spille badminton som enkeltperson, for slet ikke at tale om at dyrke korsang.

Derfor er der to niveauer i det her. Der er både spørgsmålet om de ting, man gør i grupper, og så er der de ting, hvor man giver eleverne meget bedre mulighed for at vise, hvad de kan, ved at stille en gruppeprøve op som en mulighed. Og det er jo netop det vigtige, at skabe muligheder for elever og studerende til at vise, hvad de kan, i stedet for at indskrænke det, fordi man gør sig en forestilling om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Sidste sommer besøgte SF en række erhvervsvirksomheder for at præsentere SF's grønne erhvervspolitik. Det drejede sig om Vestas, Novozymes, Grundfos og Danfoss. Ud over at virksomhederne i høj grad roste SF's grønne erhvervspolitik, kom virksomhederne også ind på, at de undrede sig over, at der ikke var andre politiske partier, der tidligere havde opsøgt dem og besøgt dem, og at de godt lige ville have os til at tage med til Folketinget, at de syntes, at den folkeskolepolitik, der føres i øjeblikket, er en katastrofe i forhold til, hvad det er, disse virksomheder har behov for. De har behov for, at der er frihed til forskellighed i prøveformer i det danske uddannelsessystem, og det er jo også derfor, at vi sammen med S og R nu fremsætter et forslag om, at vi får disse forskellige muligheder.

Både i grundskolen og på de videregående uddannelser skal det være op til den enkelte institution og ikke til den til enhver tid siddende

regering at vælge den bedst egnede eksamensform. I SF har vi tiltro til, at uddannelsesinstitutionerne tilrettelægger deres uddannelser efter de pædagogiske principper, som de finder bedst egnede for elevernes og de studerendes indlæring. At blande sig i eksamensformerne er derfor en helt unødvendig og meget politisk, ideologisk indgriben, snarere end det er en fagligt funderet indgriben. Derudover vil det være fornuftigt, hvis der, som beslutningsforslaget lægger op til, iværksættes et udviklingsarbejde med prøve- og eksamensformerne. Dermed kan vi kvalificere prøveformerne yderligere.

Særlig gruppeeksamen vil SF gerne slå til lyd for. Dens afskaffelse er helt ude af takt med den melodi, der lyder fra størstedelen af det danske arbejdsmarked. Her efterspørges medarbejdere, der kan samarbejde om projektorienterede opgaveløsninger og udvikling af ideer. Det er ikke noget, man kan lære fra den ene dag til den anden, den dag man er færdig med sin uddannelse og træder ind på arbejdsmarkedet.

Ting tager tid. Gruppearbejder og – i naturlig forlængelse af det – gruppeprøver på uddannelsesinstitutionerne har hidtil været glimrende fora for oparbejdelse af evnen til at samarbejde. For der er en klar sammenhæng mellem mulige eksamensformer og den undervisning, der tilbydes eleverne og de studerende. Valg af undervisningsform sker nemlig på baggrund af en afvejning mellem pædagogiske hensyn og hensynet til, hvilke kompetencer eleverne skal have, når de prøves på eksamensdagen. Når elever ikke længere kan føres til eksamen i grupper, falder graden af gruppearbejde også helt naturligt, og det er ærgerligt.

SF går ind for faglighed og eksamensformer, der bedømmer eleverne på deres kompetencer, og SF mener, at uddannelsesinstitutioner skal have selvbestemmelsesret, hvad angår prøveformer. Med forslaget sikres uddannelsesinstitutionerne igen friheden til at vælge forskellige eksamensformer, og samtidig lægges der op til et fornuftigt udviklingsarbejde om eksamens- og prøveformer, så det er klart, at vi skal have vedtaget det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Sidste ordfører er fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Egentlig er det åbenlyst, at Enhedslisten støtter det her forslag, og derfor kan det undre, at En-

hedslisten ikke er medforslagsstiller. En anden gang vil jeg gerne opfordre de øvrige oppositionsordførere til at henvende sig til Enhedslisten, så vi kan stille forslagene sammen.

Kl. 13.55

Når det er sagt, vil jeg sige, at de elementer, som forslaget består af, nemlig frihed til forskellige eksamensformer og et udviklingsprogram for eksamensformer, naturligvis er ting, som ligger i fuld forlængelse af Enhedslistens politik. Jeg vil sige omkring det med frihed til forskellige eksamensformer – jeg synes, der er blevet sagt rigtig mange ting og rigtig mange kloge ting i den her debat – at jeg synes, der mangler en lille bitte smule vægtning af præcis det der med frihed til at vælge på den enkelte institution. For det handler jo ikke kun om at afspejle en virkelighed, det handler heller ikke kun om at komme de absurde eksempler til livs såsom det her med badminton, hvor man så ikke længere kan gå til gruppeeksamener. Det handler også om, at man må have tillid til, at de enkelte uddannelsesinstitutioner i samarbejde med de studerende og eleverne bedre er i stand til at vurdere, hvilke prøveformer der giver mening, end et centralt ministerium er.

Så jeg synes også, diskussionen bør handle om, hvem det er, der er bedst kvalificeret til at vurdere, hvilken prøveform der er væsentlig, ministeriet eller den enkelte uddannelsesinstitution. Og der er jeg altså af den overbevisning, at det er den enkelte uddannelsesinstitution. Det handler jo bl.a. også om, at det helst skulle være sådan, at prøven afspejler den pædagogiske retning, man har lagt på uddannelsesinstitutionen, i stedet for at det er testen, der kommer til at diktere den pædagogiske retning.

Jeg vil sige, at et af de argumenter, der er allervæsentligst for Enhedslisten, som jo helt generelt er meget skeptisk over for test og testredskaber, er, at mangfoldigheden af prøveformer lægger op til, at man understreger, at det er forskelligt, hvad folk er gode til, og at man ikke underkender en gruppe mennesker, som ikke er gode til den eksamensform, der lige er sat op, men at man netop lader forskellige prøver afspejle, at folk er forskellige, så man altså ikke ensretter, men tværtimod nærer, at der er en forskellighed og en mangfoldighed i, hvilke kundskaber mennesker har, og på hvilken måde de derfor naturligvis også kan blive testet i dem.

Så for Enhedslisten er det rigtig væsentligt, at der er en mangfoldighed af prøveformer, fordi vi på den måde bedst finder ud af, hvad menne-

sker er, og hvad mennesker er gode til og dermed selvfølgelig også, at folk ikke bare føler sig fældet af en bestemt eksamensform.

Så på den måde lægger Enhedslisten meget vægt på, at man har en stor mangfoldighed af eksamensformer. En af dem er naturligvis gruppeeksamen, som desværre er blevet afskaffet af den her regering.

Så alt i alt vil jeg sige, at jeg kan støtte de fleste af de bemærkninger, der har været fra forslagsstillerne, og jeg ærgrer mig alene over, at Enhedslisten ikke har fået anledning til at være medforslagsstiller på forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Så vil jeg tage tråden op og med det samme love fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det *ikke* kommer til at ske igen. For jeg kan jo godt fornemme, hvis jeg ellers kan tælle mandater, at det her forslag bliver genfremsat, og jeg lover, at det bliver en helt samlet opposition, der kommer til at stå på det. Så undskyld for, at I ikke er kommet med her, det er dejligt, at I bakker op om det, og at I er med næste gang.

Med hensyn til den debat, der i øvrigt har været, synes jeg, det er lidt ærgerligt, der i virkeligheden ikke har været bare en lille smule åbning fra regeringen til at drøfte nogle af de her ting, for vi synes egentlig som forslagsstillere, at vi har gjort os umage med at være meget pragmatiske.

De to ting, vi foreslår, er det svært at se er vidtgående og ideologiske. Det, vi taler om, er bare frihed til selv at vælge eksamensform. Nu hørte jeg undervisningsministeren bruge som et eksempel, der blev taget op af nogle af de andre borgerlige ordførere, at, og jeg citerer: man dog i sit mindste skal svare for sig selv en gang i sit liv. Jamen det kommer man jo til masser af gange, også med det forslag, som vi stiller her. Det, der er faktum, er, at vi siger, at der skal være hele viften af eksamensformer, herunder at der selvfølgelig også skal være de rene, individuelle eksamener, oven i købet de rene individuelle, hvor der ikke er en gruppeopgave, der ligger bag.

Det, vi bare siger, er, at hvis man vil have, at bredden af kompetencerne skal evalueres, så kan det nogle gange også være fornuftigt at lave en gruppeeksamen. Så man får rigelig mulighed

for at svare for sig selv, ikke bare en gang, men mange gange i sit liv, også ved at sige ja til dette beslutningsforslag.

Det er jo rigtig ærgerligt, at der, siden vi havde debatten for 1 år siden, jo har været en række eksempler – fru Margrethe Vestager har nævnt nogle af dem – hvor fagenes folk er gået ind og beklaget, at de simpelt hen ikke har kunnet lave den gode evaluering, som de kunne tidligere, da der var mulighed for f.eks. også i folkeskolen at gå til mundtlig gruppeeksamen i matematik og i fysik/kemi.

Undskyld, hvis jeg må bede om ministerens opmærksomhed, men jeg har faktisk et spørgsmål, som jeg gerne vil bede om en kommentar til, hvis ministeren vil. Det er, at der siden sidst jo faktisk er 15 skoler, både private skoler og folkeskoler, som har bedt om dispensation til netop i naturfagene at kunne gå op til en gruppeeksamen. Det anmodede de om i januar, men med et pennestrog fik de bare kollektivt at vide, at det ikke kunne lade sig gøre. Man tog ikke engang stilling til, hvad det var for nogle individuelle forslag, de havde med hensyn til eksamensformer.

Kl. 13.40

Det synes jeg er ærgerligt. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor man ikke i det mindste prøver at forholde sig til, om der kunne være en eller anden form for sund fornuft i de forslag, som ikke strider med princippet om, at man ikke skal til en gruppeeksamen. Lige præcis dér kunne der være nogle gode ideer.

Jeg hørte også ministeren sige, at der havde været utallige studerende, som havde klaget over, at man ikke fik muligheden for at gå op selv. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor de kommer fra, for vi har ikke set dem. Den påstand kom man også med, da vi havde debatten for et år siden. Vi har ikke set dem. De eneste, vi har set, er dem, der har sagt: Hvorfor i alverden kan vi ikke få lov til at gøre det? Men jeg går ud fra, at ministeren kan dokumentere, hvor den der utallige stribe klager kommer fra. For da vi havde drøftelser sidst, var der i hvert fald ikke nogen officielle klager fra systemet over, at der havde været misbrug af det, som jo sker til en gruppeeksamen, nemlig at man kommer op i en gruppe, men at der bliver givet en individuel karakter.

Det er jo også ærgerligt. Og det er svært at forestille sig andet, end der er ideologi i det, for der har været megen diskussion om, at det jo er specielt sådan nogle flippede steder åbenbart,

som RUC og Aalborg Universitet, der anvender det, men faktum er jo, at det sted, der overhovedet anvender gruppeeksamen mest, og som ærgres sig mest over, at den er fjernet, jo er Handelshøjskolen, CBS, fordi den faktisk passer til at kunne evaluere de kompetencer, som man har brug for ude i erhvervslivet.

Vi har været lidt inde på muligheden for at arbejde med nye prøve- og eksamensformer, herunder anvendelse af it-kompetencer i bred forstand. Jeg vil tage ministeren på ordet og håber virkelig, at det udredningsarbejde, som ministeren selv har valgt at nedsætte, sker med den brede pensel. For hvis det alene handler om at udvikle it-teknologier, kan man sige, som skal gøre det billigere at gennemføre eksaminer, og ikke det, som det handler om, nemlig hvordan man bruger informationsteknologi i bredeste forstand, jamen så er vi ikke kommet videre. Og jeg håber, at ministeren kan bekræfte, at det er det brede kommissorium, som ministerens udvalg skal bygge på.

Lige for at opsummere til sidst vil jeg sige, at der som sagt altså er frihed, men stadig væk er det sådan, at man til eksamen får individuelle karakterer. Vi vil bede regeringen overveje, om det her er så kontroversielt, som det lyder fra regeringens side. Vi vil også bede den overveje noget andet, nemlig et udviklingsprogram, fordi vi alle sammen i det mindste har brug for måske at få noget aflivet, og det kunne måske hjælpe lidt på de her diskussioner.

Regeringen havde jo en intention, da det var fru Ulla Tørnæs, der var minister, om, at man i forbindelse med de her nye prøve- og eksamensformer også skulle evaluere erfaringerne med gruppeeksamen. Det kunne man måske tage op. Så kunne vi, for at tage fru Charlotte Dyremose på ordet, måske diskutere fakta på baggrund af en evaluering af, om det er godt eller skidt, i stedet for at vi kun diskuterer holdninger til det.

Ministeren nævnte til sidst censorinstitutionen. Det lød som om, at ministeren sagde, at det udvalgsarbejde, der også her var nedsat, var nedsat for at se, om man kunne få lidt mere for pengene uden at slække på kvaliteten. Det lød lidt kryptisk, hvad det var. Hvad det er for nogle overvejelser, man gør sig om censorinstitutionen, er jo ikke noget, vi er blevet involveret i i Folketingets partier. Men det er jo en ret unik situation, vi har i Danmark, med et censorkorps. Der er mange andre steder, hvor man har afskaffet det, og jeg mener bestemt ikke, at det har væ-

ret til gavn for de studerendes retssikkerhed ved eksamen. Det ville være rart, hvis ministeren bare kunne løfte sløret lidt for, hvad der ligger i forestillingerne om en ændring af censorinstitutionens rolle, også når vi snakker prøve- og eksamensformer.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om ændring af universitetsloven. (Vejledning af studerende og afleveringsfrist for speciale).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 14/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

I Venstre er vi meget optaget af, at man sikrer, at så mange unge som muligt får en uddannelse, og vi synes, at regeringens målsætning om, at halvdelen af en ungdomsårgang skal have en videregående uddannelse, er fremragende. Det er en meget ambitiøs målsætning, men en målsætning, der er relevant for at sikre, at vi i Danmark fortsat vil være blandt de mest konkurrencedygtige økonomier i Europa, og det er en målsætning, som forpligter os til at sikre, at flere unge har mulighed for at gennemføre en videregående uddannelse, og for at sikre, at flere unge har de bedst mulige kort på hånden til fremtiden.

Regeringen har med sin globaliseringsstrategi iværksat en lang række initiativer, og dette lovforslag, som vi nu behandler, omsætter de ambitiøse målsætninger til konkret lovgivning

på baggrund af den brede velfærdsaftale, der blev indgået sidste år.

Målet er, at universitetsuddannelserne i højere grad understøtter de studerendes mulighed for at gennemføre uddannelserne på normeret tid. Som en del af dette mål, så fastsættes der nu bindende tidsbegrænsninger på de studerendes specialeskrivning.

Desværre har alt for mange studerende oplevet, at specialet har krævet langt mere tid end den tid, som antallet af de såkaldte ICTS-point tilsiger, og det er uholdbart, at man har eksempler på, at de studerende ved specialestart har fået at vide, at der kræves et tidsforløb, der er meget længere end de normerede 6 måneder. Derfor gøres det nu helt klart, at et speciale kan og skal kunne færdiggøres på de normerede 6 måneder, men det er jo ikke bare et tidskrav ud i det blå, det er også et tidskrav, der følges op med øget vejledning for den studerende, så målet kan sikres.

Kl. 13.45

Forslaget indeholder samtidig krav om, at universiteterne skal efterkomme et ønske fra de studerende om en samtale, hvis den studerende er forsinket på studiet. Vi i Venstre synes, at det er vigtigt, at den studerende har krav på hjælp til at bekæmpe forsinkelser, hvad enten det skyldes faglige eller sociale forhold, for vi finder i Venstre, at det er afgørende, at der er flere studerende, der gennemfører studierne hurtigere end i dag, og enhver hindring på vejen vil vi gerne fjerne.

Der har været en diskussion af, om vi er gået for langt i forhold til detailregulering af universiteterne. Men de konkrete kritikpunkter, der har været, har vi i forligskredsen nøje vurderet, og vi har også fjernet nogle af de ting, som universiteterne efterfølgende selv har sagt at de nok skulle løse. Det er positivt, at de klare politiske signaler fra velfærdsaftalen og globaliseringsaftalen har gjort det klart, hvad vi fra politisk side er optaget af, nemlig at fjerne de barrierer, der forhindrer, at de studerende færdiggør deres studier så hurtigt som muligt.

Alt i alt mener vi i Venstre, at det foreliggende lovforslag er med til at sikre, at danske studerende får lettere ved at gennemføre deres uddannelse, uden at vi går på kompromis med kvaliteten. Men vi fjerner nogle af de barrierer, der er årsager til forsinkelsen og til frafald. Det er et af de klare mål med velfærdsaftalen, og det glæder vi os over i Venstre, og vi glæder os over,